

Inhoud

1. Liefgehad tot het einde	6
2. Hebben wij Hem lief?	8
3. Liefde en haat	10
4. De les van Petrus	12
5. Nederigheid en liefde	14
6. Zijn wij gewassen?	16
7. Voetstappen drukken	18
8. Behoorlijk medelijden	20
9. Wederstaat de duivel	22
10. Liefdevolle openheid	24
11. Elkaar liefhebben	26
12. Zelfkennis is nodig	28
13. Jezus' laatste onderwijs vóór Zijn sterven	30
14. De Meester verraden	32
15. Vrijwillig ...	34
16. Totale overgave aan de Vader	36
17. Jezus' liefde tegenover zo veel haat	38
18. Gewillig overgegeven	40
19. Naar Annas	42
20. Een baken in zee	44
21. De eerste slag	46
22. In het rechthuis	48
23. Een bange stadhouder	50
24. Terug in het rechthuis	52
25. Bent U een Koning?	54
26. Geen schuld ...	56
27. Laat Barábbas los	58
28. Nooit eerder ...	60
29. Een vreselijk gevaar	62

30. Geslagen en bespot	64
31. Als een lam ...	66
32. Kruis Hem	68
33. Opnieuw in het rechthuis	70
34. Wij hebben geen koning!	72
35. Dragende Zijn kruis	74
36. Zijn kruis dragen ...	76
37. Te midden van kwaaddoeners	78
38. Een veelzeggend opschrift	80
39. De Schrift vervuld	82
40. Het zwaard door Maria's ziel	84
41. Jezus' laatste woorden	86
42. Betekenisvolle woorden	88
43. Volbracht ...	90
44. En gaf de geest ...	92
45. Het Paasoffer vervuld	94
46. Onbekende ware christenen	96
47. Gods goedkeuring	98
48. Een verborgen vriend	100
49. Het graf geheiligd	102

1. Liefgehad tot het einde

Johannes 13:1

Hoofdstuk 13 van het Johannesevangelie begint met een van de belangrijkste gedeelten uit dit evangelie. We kunnen nooit dankbaar genoeg zijn dat de Heilige Geest deze woorden tot ons onderwijs heeft laten beschrijven. Vijf hoofdstukken lang verhaalt Johannes zaken die door de andere drie evangelisten Matthéüs, Markus en Lukas niet worden beschreven. Deze woorden zijn steeds de spijs en de drank, de kracht en de troost van alle oprechte christenen geweest.

Wat is de geduldige en aanhoudende liefde, die Christus in Zijn hart heeft tegenover Zijn volk, groot. We lezen dat 'alzo Hij de Zijnen die in de wereld waren liefgehad heeft, Hij hen zo heeft liefgehad tot het einde'. Het was Hem volkomen bekend dat de Zijnen Hem binnen enkele uren schandelijk zouden verlaten. Hij doorzag volkomen hoe het moment waarop hun zwakheid en gebrek openbaar zouden komen, steeds dichterbij kwam. Toch hield onze Meester niet op, liefderijke gedachten te koesteren voor Zijn discipelen. Hij was hen nog steeds niet moe. Hij had hen lief tot het einde.

De liefde van Christus tot zondaren is de wezenlijke grond en het merg van het Evangelie. Het is inderdaad wonderlijk dat Hij ons totaal wilde liefhebben en voor onze zielen wilde zorgen. Dat Hij ons wilde liefhebben vóórdat wij Hem liefhadden of zelfs maar iets van Hem wisten. Dat Hij ons wilde liefhebben door in de wereld

te komen om ons te redden. Dat Hij onze natuur wilde aannemen en onze zonden zou dragen. Ja, dat Hij voor ons aan het kruis zou sterven! Dat is een liefde die onder de mensen niet gevonden wordt. Dit is een van de dingen waar de engelen Gods begerig zijn in te zien (1 Petr. 1:12). Deze waarheid behoren de christelijke predikers zonder ophouden te verkondigen. Zij behoren nooit moe te worden om dat te doen.

De liefde van Christus tot de *gelovigen* is niet minder wonderlijk dan Zijn liefde tot *zondaren*. Hij draagt hun talloze gebreken, van de bekering tot aan hun dood. Hij wordt hun eindeloos wankelen en hun dwaas verzet en tegenspreken nooit moe. Hij gaat zonder ophouden door met vergeven en vergeten. Het komt nooit in Hem op om hen van Zich te werpen en hen over te geven aan zichzelf. Dat is inderdaad wonderlijk! Het geduld van geen enkele aardse moeder is ooit zó op de proef gesteld, als Christus beproefd wordt door de christenen. Toch is Zijn lankmoedigheid oneindig. Zijn medelijden is een bron die nooit uitgeput raakt. Zijn liefde is een liefde, die de kennis te boven gaat! (Ef. 3:19)

Lezen: Éfeze 3:14-21